

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra JØRGEN VED BÆKKEN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725299281216/facsimile.pdf> (tilgået 06. juni 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Da Jørgen stod op,
da gik der en Skjælven igjennem hans Krop;
om en havde slaaet ham lige i Synet,
han skulde end ikke ha' laftet paa Brynet.
Nu var han forsonet med Verden og alt,
for hun havde talt.

Han saa sig omkring
blandt splintrede Møbler og masede Ting;
han højed sig ned og tog Mette paa Armen,
han søgte til Dørs og dukked i Karmen
sit knejsende Hoved og svandt med sin Skat
i Lyng og i Nat.

Hist skinner hans Gaard.
Paa Toften staar Kalve og kridhvide Faar.
Fornuft hersker ude, og Fred raader inde,
for Jørgen ved Bækken han elsker sin Kvinde.
Saa varsomt hun stryger hans stubbede Kind,
naar Vreden gjør blind.

²18 1899.

PINSEVISE.

NAAR Bonden vel har saaet sin Byg,
saa retter han sin brede Ryg
og ser sig om saa vide,
da skjønner han af Vind og Væ'r,
af Lam paa Toft, af Stork og Stær.
det er ved Pinsetide;
saa standser han sit røde Hors
og vejrer mod den Duft af Pors,
der strømmer ind fra Kjøret.
Han tænker paa den Vækildsfest,
hvor hun er med, han ynder bedst, —
og gjør et Spring i Vejret:
Aa Jøsses ja, aa Jøsses ja,
hvor hun og jeg skal kysses da!